

ΕΤΟΣ 74ο

28 Ιουνίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3813)

Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ ΩΣ ΜΕΤΡΟ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Δέν υπάρχει κάτι πιό ισχυρό από τήν ζωντανή πίστη, στήν όποία δέν έμφιλοχωρούν ό δισταγμός και ή άμφισβήτηση, ούτε κάτι πιό κραταιό από τήν έλπίδα και τήν άκράδαντη πεποίθηση προς τόν Θεό. Δεδομένου ότι ή πίστη είναι όχι μόνο ή άρχή τής πνευματικής ζωής αλλά και ή θύρα, ή όδός πού όδηγεί στήν ζωή, δηλαδή στόν Κύριο Ίησοϋ Χριστό. Ή πίστη, όπως έπισημαίνει ό άπόστολος Παϋλος, δίνει ύπαρξη σέ εκείνα πού έλπίζουμε και άποδεικνύει εκείνα πού δέν βλέπουμε· «Έστι δέ πίστις έλπιζομένων ύπόστασις, πραγμάτων έλεγχος ού βλεπομένων» (Έβρ. 11,1). Πολύ εύστοχα ό άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος έπεξηγεί· «Άν όλα είναι φανερά, πού είναι ή πίστη; Πές μου. Διότι πίστη είναι ή άνεπιφύλακτη άποδοχή».

Ό έκατόνταρχος τής περικοπής μας ήταν άξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού, πού είχε υπό τίς διαταγές του έκατό στρατιώτες. Ή καρδιά του ήταν γεμάτη από πίστη και άγάπη προς τόν Χριστό και, βεβαίως, από άγάπη προς τόν συνάνθρωπο, καθότι αυτά τά δύο δέν διαχωρίζονται στήν εύαγγελική ήθική και τόν έκκλησιαστικό τρόπο ζωής (Α΄ Ιωάν. 4,19-21).

Ή ζωντανή πίστη του έκατοντάρχου και ή άπιστία τών ανθρώπων

Καθώς άναφέρεται στα Εύαγγέλια, ό Κύριος σέ δύο περιπτώσεις έξέφρασε έκπληξη και άπορία· «έθαύμασε». Ή πρώτη άφορά στήν άπιστία τών συμπατριωτών του Ναζαρητών, εξαιτίας τής όποίας δέν θέλησε να έπιτελέσει εκεί κάποιο θαύμα (Μάρκ. 6,5-6). Ή δεύτερη άφορά στήν περίπτωση του έκατοντάρχου τής περικοπής, του όποιου θαύμασε τήν πίστη, άν και ό άνθρωπος αυτός ήταν έθνικός, ειδωλολάτρης. Ό έκατόνταρχος έκδήλωσε άπόλυτη έμπιστοσύνη στόν Χριστό, γι' αυτό και ή π-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η´ 5-13)

Πίστη πού σώζει

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατοντάρχῳ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

στη του χαρακτηρίζεται ὡς φωτεινὴ καὶ ζωντανή. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐναποθέτει τὰ πάντα στὸν Κύριο τῆς Δόξης, τότε ἡ πίστη παραμένει στὸ ἐπίπεδο μιᾶς θεωρίας, μιᾶς ἰδέας, κάποιας παραδόσεως ἡθῶν καὶ ἐθίμων, χωρὶς ἐσωτερικὸ βάθος καὶ περιεχόμενο πνευματικὸ. Ὅμως, ἡ πίστη εἶναι πρῶτιστα ὑπόθεση τῆς καρδιάς. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ὀλισθημα πνευματικὸ νὰ προσδιορίζονται μὲ ἐπιπολαιότητα καὶ εὐκολία συνάνθρωποί μας ὡς ἄθεοι, αἰρετικοί, πολέμιοι τῆς πίστεως, εἰδωλολάτρες, ἁμαρτωλοί, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζουμε τὴν κεκρυμμένη πίστη πού ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχει στὰ βάθη τῆς ὑπάρξεώς τους καὶ ἡ ὁποία, μὲ τὴν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ, ἴσως κάποτε ἀναθάλει.

Ἐπόδειγμα πρὸς μίμηση

Ὁ ἐκατόνταρχος, τοῦ ὁποίου ἡ πίστη πρὸς τὸν Κύριο διαμορφώθηκε προφανῶς ἀπὸ ὅσα εἶχε δεῖ καὶ ἀκούσει γιὰ Ἐκεῖνον, ἀναδεικνύεται ὑπόδειγμα πιστοῦ ἀνθρώπου· ἔτσι προσανατολίζει καὶ κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο σὲ ζωντανὴ σχέση καὶ κοινωνία μὲ τὸν Χριστό. Ἐκτός ἀπὸ τὴν φωτεινὴ πίστη του, προκαλεῖ θαυμασμό ἢ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν ὑπηρέτη του. Παρακαλεῖ τὸν Χριστό γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ δούλου του, σάν νὰ παρακαλοῦσε γιὰ κάποιον ἀπὸ τὰ παιδιά του, καὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε στήν Καπερναοῦμ, τόν πλησίασε ἕνας ἐκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος τόν παρακαλοῦσε καί ἔλεγε: Κύριε, ὁ ὑπρέτης μου εἶναι κατάκοιτος στό σπίτι ἀπό παράλυση καί ὑποφέρει τρομερά. Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει: Θά ἔλθω καί θά τόν θεραπεύσω. Ὁ ἐκατόνταρχος ἀποκρίθηκε καί εἶπε: Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος νά εἰσέλθεις στό σπίτι μου, ἀλλά πές ἕναν μόνο λόγο καί ὁ ὑπρέτης μου θά θεραπευθεῖ. Γιατί κι ἐγώ εἶμαι ὑπό ἐξουσία, καί ἔχω στρατιῶτες ὑπό τίς διαταγές μου, καί λέγω σέ τοῦτον πῆγαινε, καί πηγαίνει, καί στόν ἄλλο λέγω ἔλα, καί ἔρχεται, καί στόν ὑπρέτη μου λέγω κάνε τοῦτο, καί τό κάνει. Ὅταν τά ἄκουσε αὐτά ὁ Ἰησοῦς θαύμασε καί εἶπε σέ αὐτούς πού τόν ἀκολουθοῦσαν: Σᾶς διαβεβαίωω ὅτι οὔτε στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ βρήκα τόση πίστη. Σᾶς λέγω ὅτι θά ἔλθουν πολλοί ἀπό ἀνατολή καί δύση καί θά καθίσουν στό τραπέζι μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ οἱ φυσικοί κληρονόμοι τῆς βασιλείας θά πεταχθοῦν ἔξω στό σκοτάδι· ἐκεῖ θά εἶναι ὁ κλαυθμός καί ὁ τριγμός τῶν δοντιῶν. Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε στόν ἐκατόνταρχο: Πῆγαινε, καί ὅπως πίστεψες, νά γίνει. Καί τήν ὥρα ἐκείνη θεραπεύθηκε ὁ ὑπρέτης του.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μάλιστα σέ μιά ἐποχή κατάφωρης ἀδικίας καί ἐκμεταλλεύσεως, ἰδιαίτε-
ρως, τῶν ὑπηρετῶν καί τῶν δούλων. Ὁ ἐκατόνταρχος διακρίνει τόν
ἄνθρωπο ἄσχετα ἀπό τήν κοινωνική του θέση, γιατί ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη
τόν βοηθοῦν νά ξεπεράσει τούς περιορισμούς καί τίς ἀρνητικές ἐπιδρά-
σεις τοῦ κοινωνικοῦ του περιβάλλοντος.

Αὐτογνωσία – ταπεινοφροσύνη

Ἀκολούθως, πρέπει νά ἐπισημάνουμε τήν ἐκπληκτική αὐτογνωσία καί
τήν ταπεινοφροσύνη του. Ὡς Ρωμαῖος ἀξιωματικός ἔχει τήν δύναμη τῆς
ἐξουσίας, πού ὅμως δέν τυφλώνει τόν νοῦ του, γι' αὐτό καί μπορεί νά
διακρίνει τήν ἀπροσμέτρητη ἐσωτερική του ἀπόσταση ἀπό τόν Χριστό-
Θεό. Ἡ αὐτογνωσία τόν ὀδηγεῖ στήν Θεογνωσία (π. Γ. Μεταλληνός). Ὡς
ἐκ τούτου, ὁμολογεῖ: «Κύριε, οὐκ εἶμι ἰκανός, ἵνα μου ὑπό τήν στέγην
εἰσέλθης», φράση τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία συμπεριέλαβε στήν ἐξαιρετική
εὐχή πού διαβάζουμε πρὶν ἀπό τήν προσέλευσή μας στήν θεία Εὐχαρι-
στία. Τέλος, ὁ ἐκατόνταρχος, ὄχι μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἀλλά καί
τῶν παρισταμένων, ὁμολογεῖ τήν ἁμαρτωλότητά του, χωρίς δικαιολο-
γίες καί προφάσεις, καί ἀναγνωρίζει τόν Χριστό ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή,
πού μπορεί μέ τόν παντοδύναμο λόγο Του νά προσφέρει καί ἀπό μακριά
τήν σωτηρία. Καί μέ ταπείνωση ὁμολογεῖ τήν θεότητα τοῦ Κυρίου, γιατί

28 Ἰουνίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. στ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 5-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 28 - θ΄ 1.

πιστεύει στὸν δημιουργικὸ καὶ θαυματουργὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ. Ἄς εὐχηθοῦμε ἡ πίστη μας στὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας στὸν λόγο Του νὰ θαυματουργοῦν καὶ στὴν δική μας ζωή.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

**ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ**

Εἰσαγωγή - Ἀπόδοση - Σχόλια: Γεωργίου Δ. Παπαδημητρίου
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἐκ., τόμ. Α΄, σελ. 736, τόμ. Β΄, σελ. 544, τόμ. Γ΄, σελ. 592)

Ἡ ἀνάγνωση καὶ ἡ μελέτη τῶν βίων τῶν Ἁγίων συνιστοῦν ἐξαιρετικὴ πνευματικὴ ἐργασία τόσο γιὰ τὸν κάθε χριστιανό, ὅσο καὶ γιὰ ὀλόκληρην τὴν Ἐκκλησία. Ἡ πνευματικὴ κληρονομία τῶν Ἁγίων ἀποτελεῖ συνιστῶσα οἰκουμενικῆς καὶ παγκόσμιας ἐμβέλειας, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἶναι ἀθθεντικοὶ ἀναζητητές τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς, τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρώπινης συνείδησης.

**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΥ (†1938)**

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, εὐφροσύνως γεραίρωμεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τό σεπτόν σου μαρτύριον· ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---